

DECCAL'İN FİTNESİNDEN KORUNMAK*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyo dinleyicileri!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Cenâb-ı Hak dünya ve ahiretin hayırlarına cümledenizi erdirsin...

Ramazan'da kazandığınız güzel evsafı, güzel alışkanlıkları Ramazan'dan sonra elden kaçırmamayı ve onları güzelce uygulamaya devam etmeyi nasîb etsin, muvaffak etsin cümledenizi...

Sevdiği kul eylesin, sevdiği işleri yapmayı nasîb eylesin...

a.Kehf Sûresi'ni Okumanın Fazîleti

Bu cuma sohbetinde okuyacağım hadis-i şeriflerden birincisi şöyle:¹

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِسُورَةٍ مَلَأَتْ عَظْمَتُهَا مَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ شَيْعَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ سُورَةُ الْكَهْفِ
مَنْ قَرَأَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ بِهَا إِلَى الْجُمُعَةِ

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.906, no:2595 ve 2602; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.V, s.438, no:4447.

الأُخْرَى وَ زِيَادَةَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ بَعْدِهَا وَأُعْطِيَ
نُورًا يَبْلُغُ السَّمَاءَ وَ وَقِيَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَمَنْ
قَرَأَ خَمْسَ آيَاتٍ مِنْ خَاتِمِهَا حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ
مِنْ فِرَاشِهِ حُفِظَ وَبُعِثَ مِنْ أَيِّ اللَّيْلِ شَاءَ
(ابن الضريس عن إسماعيل بن رافع مرسلًا)

RE. 164/2 (*Elâ uhbirüküm bi-sûretin meleet
azametühâ mâ beyne's-semâi ve'l-ard,
şeyyehâ seb'üne elfe melekin sûretü'l-kehfi;
men karaehâ yevme'l-cumuati gafera'llâhu
lehû bihâ ile'l- cumuati'l-uhrâ, ve ziyâdeti
selâseti eyyâmin min ba'dihâ, ve u'tiye nûran
yeblüğu's-semâ', ve vukiye min fitneti'l-deccâl.
Ve men karea hamse âyâtin min hâtimehâ hîne
ye'huzü madceahû min firâşihî hufiza, ve buise
min eyyi'l-leyli şâ'.*)

Güzel bilgiler ihtiva eden bir rivayet. İbni'd-Darîs İsmâil ibn-i Râfî'den mürsel olarak rivayet etmiş. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

(*Elâ uhbirüküm*) “Dikkat edin, ben size haber veriyorum!” veya “Ben size haber vermeyeyim mi?” diye teşvik mânâsına, uyarı mânâsına bir edat bu *elâ*. Edat-ı tenbih deniliyor. (*Bi-sûretin*) “Öyle bir sûreyi size haber vereyim ki, (*meleet azametühâ mâ beyne's-semâi ve'l-ard*) azameti, ululuğu gök ile yerin arasını doldurmuş olan bir sûre... Çok kıymetli, azametli, muazzam bir sûre... (*Şeyyiahâ seb'üne elfe melek*) Yeryüzüne inişinde yetmiş bin melek onu uğurluyor, teşyi

ediyor. O kadar şerefli... Bu sûre hangisidir?.. (Sûretü'l-kehf) Kehf Sûresi'dir."

(Men karaehâ yevme'l-cumuati) "Kim cuma günü bu sûreyi okursa..." Ben de cuma sohbetinde size bu bilgiyi sunmuş oluyorum, hemen okursunuz inşâallah... Kim bu sûreyi cuma gününde okursa, ne olur?.. (Gafara'llâhu lehû bihâ) "Bu okuduğu sûrenin mukabilinde, mükâfât olarak Allah onu mağfiret eder. (İle'l-cumuati'l-uhrâ) İlerideki cuma gününe kadar, ileriye dönük günlerdeki günahlarını mağfiret eder." Çok ilginç! (Ve ziyâdete selâseti eyyâmin min ba'dihâ) "Ondan sonra da ileriye doğru üç gün fazlasıyla; yâni on günlük günahını affeder."

Tabii, bu ileriye dönük günahların affedilme meselesi, bir de Arafe günü orucunda karşımıza çıkmıştı:

"—Kim hacıların Arafat'a çıktığı Arafe gününde, Kurban bayramından önceki gün —hacı olmayanlar memleketlerinde— Arafe günü orucu tutarsa, —ki önümüzde, iki ay bir hafta sonra gelecek bu Arafe günü— geçmiş bir senelik günahı affolur, bir de gelecek bir senelik ileriye dönük günahı affolur." (*) buyurmuştu.

Arafe günü hakkında Peygamber Efendimiz'in hadis-i şerifi öyleydi.

Bu ne demek? Önündeki bir senelik günahının affolması ne demek?.. Bir sene daha Cenâb-ı Hak ömür verecek, ömrü bereketlenecek demek. Hem de oradaki hatalarını da affedecek. Çünkü

hatasız kul olmuyor, çeşitli günahlar, hatalar her zaman işlenebiliyor. Ya kızılıyor, ya unutuluyor, ya bir cahillik oluyor, bir şeyler oluyor. Cenâb-ı Hak o hataları, günahları mağfiret eder demişti.

Şimdi burada da, buna benzer bir durumla karşılaşıyoruz: “Kehf Sûresi’ni okuyan kimsenin, (*ile’l-cumuati’l-uhrâ*) ileriki cumaya kadarki günahları affoluyor; (*ve ziyâdeti selâseti eyyâmin min ba’dihâ*) ondan sonraki üç gün fazlasıyla...”

Demek ki, ileriye dönük on günlük günahı affoluyor. Hem yaşayacak, Allah ömür verecek; hem de hataları, günahları silinecek, affolacak. Bu güzel bir müjde... Bu hadis-i şerifi duydunuz. Onun için, Kehf Sûresi’ni ezberleyin, cuma günleri okuyun!

Sonra başka özelliği nedir bu sûrenin?.. (*Ve u’tiye nûran yeblüğü’s-semâ*) “Bu Kehf Sûresi’ni okuyana, göklere kadar çıkan, göklere ulaşan bir nur da verilir.”

Tabii, insanın nurlu olması, nura sahip olması, nurla aydınlanmış olması çok önemli... Bu, çok mânâlar ifade ediyor. Cenâb-ı Hakk’ın sevdiği bir insan olmanın alâmeti... Ondan sonra günahlardan uzak olmasının alâmeti... Nereye basacağını, ne yapacağını Cenâb-ı Hak gösterecek, hatâlı işler yaptırtmayacak, tevîkîni refîk edecek demek olabilir. Yâni, göklere ulaşan bir nur da veriliyor kendisine...

Sonra, daha önemli bir başka özelliği: (*Ve vukiye min fitneti'l- deccâl*) “Deccal fitnesinden de korunur bunu okuyan insan...” Bu da çok önemli... Bugünlerde burada Brisban’dayken Deccal’le ilgili hadis-i şerifleri sahih kitaplardan okumuştuk. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki, o sahih hadis-i şeriflerde:

“—Adem AS’ın yaratılmasından kıyamet kopuncaya kadar Deccal’in fitnesinden büyük bir fitne yeryüzünde vukù bulmamıştır, bulmayacaktır.”

Yâni en büyük fitne... Neden?.. Çünkü, Deccal bir takım olağanüstü meziyetler, gösteriler, göz boyayıcı başarılar gösterecek insanlara; insanlar da ona kanacaklar, dinlerini bırakıp Deccal’e tabi olacaklar. Halbuki Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

“—Ey Allah’ın kulları! Dininizde sapa sağlam durun, sebat edin, ayrılmayın!” diyor.

Bu Deccal’in fitnesi çok aldatıcı bir fitne... Çünkü, Deccal’e tâbî olanlar maddî çok refaha kavuşacaklar; Deccal’in Deccal olduğunu anlayıp da ona itiraz edenler, çok sıkıntılar çekecek diye bildiriliyor. Tabii, sıkıntı çekecek ama, ahirette cennete girecek. Dininde sabit olan, Deccal’e kanmayan, göz boyayıcı başarılarla, refaha ve sâireye aldanmayan, dinine bağlı olan cennete gidecek; onun güzel gösterdiği şeylere kanıp, başarıları başarı sanıp ona tabi olanlar da cehenneme gidecek, yâni ahireti mahvolacak. Onun için Deccal fitnesine kanmamak çok önemli!..

Kehf Sûresi'ni okuyan, Deccal'in fitnesinden de emin olur buyruluyor. Onun için Kehf Sûresi'nin mânâsını düşünün düşünün, tefsirini okuyun okuyun, güzelce öğrenmemiz, ezberlememiz lâzım diye düşünüyorum ben. Hoca kardeşlerimiz de cemaate, ahaliye Kehf Sûresi'nin tefsirini güzelce anlatsınlar!..

Kehf Sûresi'nin baş tarafında, ilk ayetlerinde:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ
يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

(الكهف:1)

1.(El-hamdü li'llâhi'llezî enzele alâ abdihi'l-
kitâbe ve lem yec'al lehû ivecâ.) (Kehf, 18/1)

قِيَمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا

(الكهف:1)

2.(Kayyimen li-yünzire be'sen şedîden min
ledühü ve yübeşşire'l-mü'minîne'llezîne
ya'melûne's-sâlihâti enne lehüm ecran hasenâ.)
(Kehf, 18/2)

مَا كَثِيرٌ فِيهِ آبَدًا

(الكهف:1)

3. (Mâkisîne fîhi ebedâ.) (Kehf, 18/3)

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

(الكهف:٤)

4. (Ve yünzire'llezîne kâlü'ttehaze'llâhu vele-dâ.) (Kehf, 18/4)

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

(الكهف:٥)

5. (Mâ lehüm bihî min ilmin ve lâ li-âbâihim kebüret kelimeten tahrucü min efvâhihim, in yekülûne illâ kezibâ.) (Kehf, 18/5)

[Hamd olsun o Allah'a ki, o insanları kendi tarafından çetin bir azab ile ikaz etmek, sâlih amel işleyen mü'minlere, kendileri için, içinde ebedî kalacakları cennette güzel bir ecir bulunduğunu müjdelemek ve "Allah evlât edindi." diyenleri de uyarmak için kuluna (Muhammed SAS'e) kendisinde hiçbir tezat ve eğrilik bulunmayan dosdoğru kitabı indirdi.

Ne onların (Allah evlât edindi diyenlerin), ne de atalarının bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne büyük oldu! Yalandan başka bir şey söylemiyorlar.] (Kehf, 1-5)

"Bu yanlış dinlere girenler yalan söylüyorlar, bunların inançları yanlış, halkı kandırıyorlar.

İşin doğrusu tevhid dinidir.” diye, öyle başlıyor ilk ayet-i kerimeler.

Biz de Tevhid senesine girdik. İki bin yılı Tevhid Yılı’ydı, iki bin yılıyla başlayan 21. Asır da Tevhid Asrı’ydı. Onun için siz de Kehf Sûresi’ni birinci ayetinden itibaren güzelce öğrenmeye başlayın! Kimlerin yalan söylediğini, insanları nasıl kandırdıklarını Cenâb-ı Hak orada bildiriyor. Oradan başlayın!..

Sonra ne var?.. Bu ayetlerin arkasından birtakım mübarek insanların –ki onlar Ashab-ı Kehf dediğimiz insanlar– zamanındaki putperestliğe tâbî olmadıklarını, onu reddettiklerini ve dinlerini korumak için mağaraya sığındıklarını anlatıyor. Allah’a olan sağlam, doğru, dürüst, hak imanlarında baskıya boyun eğmeyip sebat gösterdiklerini, onun için mağaraya girdiklerini anlatıyor. Cenâb-ı Hakk’ın da onların bu hallerine mûcizevî birtakım özellikler verdiğini anlatıyor.

Ashâb-ı Kehf, hani Tarsus’ta Ashâb-ı Kehf mağarası var. Maraş’ta ve sâirede, daha başka yerlerde olduğu söyleniyor. Yâni, Ashâb-ı Kehf hikâyesi de önemli... Devirlerinin putperest hükümdarına tabi olmuyorlar, boyun eğmiyorlar; günahı, haramı, yanlış dini reddediyorlar, kendi doğru dinlerinde sebat ediyorlar. Hattâ ölümden kurtulmak için de mağaraya sığınıyorlar. O da önemli...

Bu Kehf Sûresi’nin başındaki ayetlere *fevâtihu sûreti’l-kehf* deniliyor hadis-i şeriflerde; bunu

okuyanlar Deccal'in fitnesinden korunur. Demek ki, tevhidi öğrenince korunur; Ashàb-ı Kehf'in fedâkârlılığını öğrenince korunur. Yâni, Ashàb-ı Kehf gibi her ne pahasına olursa olsun hak yolda sebat göstermek, sımsıkı İslâm'a sarılmak, hak imandan ayrılmamak...

İşte bu sûreyi okuyan Deccal'in fitnesinden de korunur ki çok büyük bir fitnedir. Belki de biz şu anda, bu fitnenin başlamış olduğu bir zamanda yaşamaktayız. Pek çok kimse batı medeniyetine inanıyor, batı medeniyetinin üstünlüklerine kanıyor ve İslâm'ı bırakıyor; batı medeniyetinin maddî başarılarından dolayı, yanlış mânevî inancına da meylediyor.

Halbuki maddî başarı ayrı şey; mâneviyâtının, fikirlerinin, inancının doğru olması tamamen farklı bir şey... İslâm Cenâb-ı Hakk'ın razı olduğu yegâne din!

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

(Âl عمران: 19)

(*Inne'd-dîne inda'llâhi'l-islâm*) "Allah'ın indinde makbul olan din, geçerli din sadece İslâm'dır." (Âl-i İmran, 3/19)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ

فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

(Âl عمران: 85)

(*Ve men yebtaği gayre'l-islâmi dînen felen yukbele minhü*) “İslâm’dan gayri bir din edinmeğe kalkışanın dindarlığını, ibadetlerini, hayrâtını Allah kabul etmeyecek. (*Ve hüve fi'l-âhireti mine'l-hâsirîn.*) Ahirette kendisini de çok büyük ziyana uğramış bir kimse olarak bulacak. Hesapta iş anlaşılacak.” (Âl-i İmran, 3/85) buyruluyor.

O bakımdan bu sûreyi çok iyi öğrenin!..

(*Ve men karea hamse âyâtin min hâtimehâ hîne ye'huzü madceahû min firâşihî*) “Kim de Kehf Sûresi’nin sonundaki beş ayeti yatağına yatacağı zaman, yatağına uzanacağı zaman okursa, (*hufiza*) o gece her türlü yönden mahfuz olur, hıfz u himâye olunur.” Yâni tehlikelerden, korkulardan, üzüntülerden, zelzele, yangın ve sâireden korunur, mahfuz kalır. (*Ve buise min eyyi'l- leyli şâe*) “Gecenin hangi vaktinde kalkmak isterse, o zamanda kalkabilir.”

Bazan insan, “Gece kalkayım da bir teheccüd namazı kılayım, sevap alayım!” diyor ama, uykusunu yenemiyor, uykusundan dışarı çıkamıyor. Çünkü, uyku içinde insan şuuruna sahip değil; uyku bastırırsa derin derin uyuyor. Geceleyin teheccüde kalkmak değil, sabah namazına camiye gelmeyi bile kaçırıyor. Onun için, bu bilgiden de istifade etmek lâzım!.. Gece istediği vakitte kalkabilmek de çok önemli bir husus olmuş oluyor. O bakımdan bu son beş ayeti de ezberleyerek, onları da gece yatarken okumalı!..

Bu ayetleri okuyorum:

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

وَرُسُلِي هُزُؤًا

(الكهف: ١٠٦)

1. (*Zâlike cezâühüm cehennemü bimâ keferû ve'tte hazû âyâtî ve rusulî hüzüvâ.*) “İşte inkâr ettikleri, ayetlerimi ve rasûllerimi alaya aldıkları için o kâfirlerin de cezası cehennemdir.” (Kehf, 18/106)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ

جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

(الكهف: ١٠٧)

2. (*İnne'llezîne âmenû ve amilü's-sâlihâti kânet lehüm cennâtü'l-firdevsi nüzülâ.*) [İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır.] (Kehf, 18/107)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

(الكهف: ١٠٨)

3. (*Hâlidîne fîhâ lâ yebğüne anhâ hivelâ.*) [Orada ebedî kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.] (Kehf, 18/108)

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ

قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

(الكهف: ١٠٩)

4. (Kul lev kâne'l-bahru midâden li-kelimâti rabbî lenefide'l- bahru kable en tenfeda kelimâtü rabbî velev ci'nâ bi-mislihî med-edâ.) [De ki: Rabbimin sözleri için denizler mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce denizler tükenecektir.] (Kehf, 18/109)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

(الكهف: ١١٠)

5. (Kul innemâ ene beşerün mislüküm yûhà il-eyye innemâ ilâhüküm ilâhün vâhid, femen kâne yercû likâe rabbihî felya'mel amel-en sâlihan ve lâ yüşrik bi-ibâdeti rabbihî ehadâ.) [De ki: Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim. Şu var ki, bana ilâhınızın sadece bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, sâlih ameller işlesin ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın!] (Kehf, 18/110)

Size bir güzel hediye paketi, bayramdan sonra... Bu sûreyi, başını sonunu ezberler, güzelce okursanız Deccal'in fitnesinden korunursunuz, ahir zamanın fitnelerinden korunursunuz. Sonundaki beş ayeti de okuduğunuz zaman, geceleyin mahfuz kalırsınız; gecenin istediğiniz saatinde de uyanabilirsiniz.

Kehf Sûresi Kur'an-ı Kerim'in ortasında, 15. cüzde, İsrâ Sûresi'nden sonra yer alıyor. [Sayfa: 292-303, 18. sûre.] İnşâallah bu hadis-i şerife göre hareket edersiniz.

b.Hazret-i İsâ'nın Yeryüzüne İnmesi

Geçelim ikinci hadis-i şerife... İkinci hadis-i şerifi Ahmed ibn-i Hanbel (Rh.A), Hanbelî mezhebinin imamı, müctehidi, büyük zât-ı muhterem, Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmiş.

Ebû Hüreyre'ye Peygamber Efendimiz, "Ebû Hir" dermiş. Ben onun için, bundan sonra Ebû Hir dersem şaşırmayın, çünkü Efendimiz öyle isimlendirmiş. *Ebû Hüreyre*, dişi kedici babası demek; *Ebû Hir* olunca, erkek kedi babası demek oluyor. İkisi de aynı kökten geliyor. SAS'ın ifadesi öyle olmuş, o da hatırınızda kalsın.

Onun rivayet ettiği hadis-i şerif şöyle başlıyor:²

الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّاتٍ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ
وَاحِدٌ وَإِنِّي أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ لِأَنَّهُ
لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ نَزِلٌ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ
فَاعْرِفُوهُ رَجُلٌ مَرْبُوعٌ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ

² Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.406, no:9259; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XV, s.233, no:6821; İshak ibn-i Râhavyeh, *Müsned*, c.I, s.124, no:43; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.XVI, s.509; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXIV, s.173; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.389, no:38856; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.44, no:10214.

عَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُصَّرَانِ رَأْسُهُ يَقْطِرُ وَإِنْ لَمْ يُصْبَهُ
 بَلَلٌ فَيَدُقُّ الصَّلِيبَ وَ يَقْتُلُ الْخَنْزِيرَ وَيَضَعُ
 الْجِزْيَةَ وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْإِسْلَامِ فَيُهْلِكُ اللَّهُ فِي
 زَمَانِهِ الْمِلَلَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِسْلَامَ وَ تَرْتَعِ الْأَسْوَدُ مَعَ
 الْأَيْبِلِ وَ النِّمَارُ مَعَ الْبَقْرِ وَالذِّئَابُ مَعَ الْغَنَمِ
 وَتَلْعَبُ الصَّبِيَانُ بِالْحَيَّاتِ فَلَا تَضُرُّهُمْ وَيَمْكُثُ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً ثُمَّ يُتَوَفَّى وَ يُصَلَّى عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ

(حم. عن أبي هريرة)

RE. 191/5 (El-enbiyâü ihvetün li-allâtin, ümmehâtühüm şettâ ve dînühüm vâhid; ve innî evle'n-nâsi bi-ise'bni meryem, li-ennehû lem yekün beynî ve beynehû nebiy, ve innehû nâzilün; feizâ raeytümûhu fa'rifûhu; racülün merbûun ile'l-humrati ve'l-beyâd, aleyhi sevbâni mümassarâni, re'sühû yakturu ve in lem yusibhu belel.

Feyedukku's-salîbe, ve yaktülü'l-hınzîra, ve yedau'l-cizyete, ve yed'un-nâse ile'l-islâm; fe-yehlikü fî zemânihi'l-milele küllühâ ille'l-islâm, ve tertau'l-üsûdü mea'l-ibili, ve'n-nimâri mea'l-bakari, ve'z-ziâbü mea'l-ganemi, ve tel'abü's-sıbyânü bi'l-hayyâti felâ tedurruhüm; ve yemküsü erbaîne seneten, sümme yüteveffâ ve yusallî aleyhi'l-müslimûn.)

Bu da ilginizi toplayacak, merakla dinleyeceğiniz bir hadis-i şerif. Diyor ki Peygamber Efendimiz:

(El-enbiyâü ihvetün li-allât) “Peygamberler baba bir kardeşler gibidir.” Anneler ayrı babalar bir olursa, öyle kardeşlere bu isim veriliyor. Bir adamla evlenmiş müteaddit hanımlara *allât* deniliyor. Oradan kardeştirler, yâni baba bir kardeşler. Peygamberler hepsi kardeştir, yakın kardeştir. Biliyorsunuz anneden kardeşlik, babalar farklı olunca biraz daha zayıf oluyor, ama baba kardeşlik daha kuvvetli oluyor. Evet, tam değil ama olsun, gene de kardeşler, hem da kuvvetli kardeş bunlar.

“Peygamberler birbirleri ile kardeştir.” diyor Efendimiz, böyle başlıyor. *(Ümmehâtühüm şettâ ve dînühüm vâhidin)* “Anneleri ayrı, ama dinleri bir.” Yâni bu ne demek: İnanç bakımından bir ama, şeriatları farklı. Anneler farklı demek, uygulamalar, şeriatlar farklı; ama, esas inançları itibarıyla hepsi aynı. Baba mesabesinde olan inançları aynı...

(Ve dînühüm vâhidin) “Dinleri bir...” Bütün peygamberlerin hepsinin içinde olduğu din nedir?.. İslâm dinidir. Adem AS da, Nuh AS da, İbrâhim AS da, Mûsâ ve İsâ AS da, Peygamber Efendimiz de, hepsi İslâm peygamberidir. Peygamberlerin hepsinin dinleri bir tek dindir, İslâm’dır. Allah’a teslim olunan, Allah’ın birliğinin kabul edildiği, Allah’tan gayriye ibadet edilmeyen din demek o...

(Ve innî evle’n-nâsi bi-ise’bni meryem) Efendimiz çok tatlı, milyarları ilgilendiren

güzel bir söz söylüyor: “Ben Meryem’in oğlu İsbâ’ya insanların en uygun, en yakın, en dost olanıyım!” Yâni, ona en evlâ olan, uygun olan, en dost olan, en yakın olan benim! Onun en çok himaye edicisi benim, onu en çok koruyan benim! Aramızdaki bağlar en kuvvetli olan benim demek bu.

Biliyorsunuz, İsbâ AS’ın sadece annesi olması dolayısıyla, korunması gerekiyor. Hak yoldadır. Annesi mâsum bâkire Meryem Validemiz’dir. Kendisi de mâsum, tertemiz, Allah’ın bir peygamberidir. Allah-u Teâlâ Hazretleri Adem AS’ı annesiz ve babasız olarak topraktan yarattığı gibi, İsbâ AS’ı da Meryem Validemiz’den babasız olarak yaratmıştır. Her şeye kâdirdir.

Hayat bilgisinde de, yâni canlıları inceleyen ilimlerde de biliyoruz ki, çiftli, erkekli dişili olan yaratıkların üremeleri, bazen dişî veya erkek olmadan da olabiliyor. Ama aşılındığı zaman daha güzel oluyor. Meselâ, hurmalarda aşılınmadan da yine hurma oluyor, fakat küçük oluyor ve dökülüyor.

“Cenâb-ı Hak her şeye kâdir, onu da babasız yaratmış.” diye savunulması lâzım, korunması lâzım, müdafaa edilmesi lâzım! Peygamber SAS Efendimiz bunu üzerine almış, yâni onun hak peygamber olduğunu savunmuş. İslâm onu kurtardı, İslâm ona en güzel şekilde savunma sağladı.

(*Li-ennehû lem yekün beynî ve beynehû nebiyyün*) “Onunla benim aramda başka bir peygamber yoktur, birbirimizle peş peşe gelen iki peygamberiz.” diyor Peygamber Efendimiz.

(*Ve innehû nâzilün*) “Ve o ahir zamanda inecektir de yeryüzüne... (*Feizâ raeytümûhu*) Onu gördüğünüz zaman, (*fa’rifûhü*) bilin onu, ben size belirteyim, şaşırmayın, evsafını size bildireyim: (*Racülün merbûun*) *Merbû* demek, mûtedil, orta boylu demek; ne çok fazla ince uzun, ne de kısa, ne çok şişman. “Orta boylu, (*ile’l-humrati ve’l-beyâd*) rengi kırmızı-beyaz, pembe- beyazdır.

(*Aleyhi sevbâni mümassarâni*) Üzerinde Mısır kumaşından iki parçalı elbisesi vardır. (*Re’sühû yakturu*) Alnından, başından boncuk boncuk, inci inci terler görülür. (*Ve in lem yusibhu belelün*) Yağmur olmadığı halde, su gelmediği halde damlar, damlalar görülür.”

(*Feyedükku’s-salîb*) “Geldiği zaman salîbi kıracak, haçı kıracak. ‘Ne bu böyle? Ben bunu demedim ki, nereden çıkarttınız bunu?’ diye salîbi kıracak. (*Ve yaktulü’l-hinzîr*) Domuzu öldürecek.” Yâni, İslâm’da ve yahudi dininde hınzırın yenilmemesi bildirildiği halde, hristiyanlıkta bu bir sembol, bir işaret gibi benimsenmiş, tutulmuş. Halbuki tıbbî pek çok zararları var. Hınzırı da öldürecek.

(*Ve yedau’l-cizyete*) “Ve cizyeyi de kaldırır. Yahut, “Müslüman olmayanlara vergi koyar.” mânâsına da gelebilir. Şu anda yanımda bakacağım geniş kitaplar olmadığı için, bu iki ihtimali de söylüyorum. (*Ve yed’u’n-nâs ile’l-islâm*) “Bütün insanları İslâm’a çağırır. ‘Hak din İslâm’dır.

Ey insanlar, ey beni sevenler, ey ben İsa'ya mensubum, İsevî'yim diyenler! Hepimiz gelin bakalım İslam'a!' diye hepsini İslâm'a çağırır.”

(*Feyehlekü fî zemânehe'l-milelü küllühâ*) Burada *milel* dediği, bütün başka dinler. *Millete ibrâhîme* denildiği gibi, millet bazen din mânâsına kullanıyor Arapça'da. “Onun bu indiği zamanda, bütün başka dinler hepsi birden yok olur, helâk olur; (*ille'l-islâm*) sadece İslâm kalır.” İslâm'dan başka dinlerin batıl olduğu; putlara tapılmayacağı, haçlara tapılmayacağı, insanların elleriyle yaptığı taşlara, ağaçlara, dağlara, şu veya bu yaratıklara, yaratılmışlara tapılmayacağı anlaşılır.

Öyle bir sulh, öyle bir güven gelir ki dünyaya, o zaman; (*Tertaü'l-üsûdü mea'l-ibil*) “Arslanlar deve ile beraber otlar. Devenin üstüne saldırıp da onun etini yemez.” *Rataa-yertau*, otlamak, yayılmak demek. Artık arslan da o zaman ot mu yiyecek bilmiyorum ama, deveyi yemeyecek. Yâni, deve ile beraber yayılır çayırdaki...

(*Ve'n-nimâru mea'l-bakar*) *Nimâr*, nemir kelimesinin çoğulu. *Nemir* de kaplan demek. “Kaplanlar da sığırlarla beraber otlayacak.” Bir tarafta Bengal kaplanı, üç metre boyunda, korkunç, güçlü bir yaratık; öbür tarafta sığır... Başka zaman olsaydı, atlardı. Ama artık o sulh ve sükûn devresinde, kaplanlar sığırlarla beraber yayılırlar.

(*Ve'z-ziâbü mea'l-ganem*) *Ziâb* da *zi'b* kelimesinin çoğulu; kurtlar demek. “Kurtlar da koyunlarla beraber aynı yerlerde dolaşırlar, otlaklarda yayılırlar, birbirlerini yemezler.” Yâni, o kadar sulh ve sükûn var ki, tabiat itibariyle birbirlerine düşman olan, saldıran varlıklar bile birbirlerine saldırıp canlarını yakmıyor. Tam bir güzel asûde sulh ve sükûn dünyası.

(*Ve yel'abü's-sıbyânü bi'l-hayyât*) “Çocuklar yılanlarla oynarlar; (*felâ tedurruhüm*) yılanlar onlara zarar vermez.” O kadar güzel bir devre olacak. (*Feyemküsü erbaîne seneten*) “İsâ AS kırk sene kalacak insanların arasında, (*sümme yeteveffâ*) sonra vefat edecek. (*Ve yusallî aleyhi'l-müslimûn*) Müslümanlar da onun üzerine cenaze namazı kılacaklar.“

Bu da böyle ilginç bir hadis-i şerif.

c. Alimlerin Şerefi

Üçüncü hadis-i şerif de Allah'ı arslanı, Hayber fatihi, seyyidlerin, şeriflerin dedesi, *Esedu'llâhi'l-gâlib*, Hazret-i Ali ibn-i Ebû Tâlib (RA ve KV)'den. Deylemî *Müsnedü'l-Firdevs* kitabında rivayet etmiş. Bu hadis-i şerif de ana konuları derli toplu, özlü bir şekilde anlattığı için, can kulağıyla dinleyin! Bunları da iyice hatırlınızda tutun!

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:³

الْأَنْبِيَاءُ قَادَةٌ وَالْفُقَهَاءُ سَادَةٌ وَمَجَالَسَتُهُمْ زِيَادَةٌ
وَأَنْتُمْ فِي مَمَرِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي آجَالٍ مَنْقُوصَةٍ
وَأَعْمَارٍ مَحْفُوظَةٍ وَالْمَوْتُ يَأْتِيكُمْ بَغْتَةً فَمَنْ
زَرَعَ خَيْرًا يَحْصُدْ رَغْبَةً وَ مَنْ زَرَعَ شَرًّا يَحْصُدْ
نَدَامَةً

(الديلمى عن على)

RE. 191/6 (*El-enbiyâü kâdetün, ve'l-fukahâü sâdetün, ve mücâlesetühüm ziyâdetün; ve entüm fî memerri'l-leyli ve'n-nehâr, fî âcâlin menkûsah, ve a'mârin mahfûzah, ve'l-mevtü ye'tîküm baġteten, femen zeraa hayran yahsudü raġbeten, femen zeraa şerran yahsudü nedâmeten.*) buyuruyor Peygamber Efendimiz, Hazret-i Ali RA'ın rivayet ettiğine göre.

Şimdi bu güzel hadis-i şerifin, inci ve mücevher gibi olan cümleciklerinin anlamlarını verelim, size anlatalım:

(*El-enbiyâü kâdetün*) *Kâdetün* kelimesi, *kâid* kelimesinin çoğuludur. *Kıyâdet* ediciler, yâni

³ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.359, no:10580; Deylemî, *Müsnedü'l- Firdevs*, c.I, s.118, no:402; Hz. Ali RA'dan.

Yalnız ilk cümlesi: *Dâra Kutnî, Sünen*, c.III, s.80 no:295; *Kudâî, Müsnedü's- Şihâb*, c.I, s.203, no:307; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1373, no:43603; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.45, no:10216.

toplulukları yöneten, sevk eden büyük yöneticiler demektir. “Peygamberler, komutanların bir orduyu yönettiği gibi, toplumları yöneten, hayra sevk eden, cennete sevk eden, Allah’ın rızasına sevk eden büyük yöneticilerdir, büyük kılavuzlardır, önderlerdir.”

(*Ve’l-fukahâü sâdetün*) *Sâdetün*, seyyidler demek. *Seyyidler* de, bir kavmin önde gelen eşraf ve âyânı, gözde ve baş üstünde olan saygıdeğer insanlar demek. “Peygamberler toplumları yöneten büyük önderlerdir. Din alimleri de toplumun en gözde, en soylu, kıymetli varlıklarıdır, en kıymetli insanlardır.” Din alimleri, dini iyi bilen alimler; başkaları değil...

Bunların kıymeti, efendilikleri, asaletleri soylulukları neden?.. Çünkü insanları Allah’ın yoluna sevk ediyorlar, öğretiyorlar, yönlendirmeğe çalışıyorlar, bilgilendiriyorlar:

“—Ey insanlar yanlış yollara gitmeyin, sapıtmayın, şaşırmayın! Bak biz tarihi biliyoruz, coğrafyayı biliyoruz, mâzîyi biliyoruz, dini biliyoruz, dünyayı biliyoruz. Aman ha başka yanılmış kavimler, geçmişte tarihte helâk olmuş kavimler gibi yapmayın, etmeyin!” diye, onları cennete götürmek için uğraşıp duruyorlar.

Peygamberlerin gösterdiği yolu onlara göstermeğe çalışıyorlar. (*Ve mücâlesetühüm ziyâdetün*) “O alimlerle beraber oturmak her yönden kârlı ve her yönden birtakım şeyler kazanma vesîlesidir, artma vesîlesidir.”

Neler artar?.. Onlarla oturan insanların bir kere bilgisi artar, cahillikten kurtulur. İkincisi, sevabı artar. Çünkü ilim meclislerine devam etmek, o alimleri dinlemek, ilim öğrenmek, İslâm'ın en önemli faaliyetidir.

Ondan sonra başka neler artar?.. Nuru artar. Başka nesi artar?.. Maddî, mânevî kazancı da artar. Çünkü böyle dindar oldu mu, insanın rızkı da temiz olur. Cenâb-ı Hak müttakî kullarına, ummadığı yönden kapılar açar, malı mülkü de çok olur. Allah yoluna gittikçe, Allah-u Teâlâ Hazretleri hayrını arttırır. Hıyanet ettikçe, Allah'ın emrini tutmadıkça da, fakirlik gelir.

“—Evdeki pislik pasaklılıktan, süprüntüden, evdeki bereket gider.” diyor Peygamber Efendimiz.

الْأَمَانَةُ تَجْرُ الرِّزْقَ وَالْخِيَانَةُ تَجْرُ الْفَقْرَ

(القضاعي عن علي)

RE. 191/2 (*El-emânetü tecürrü'r-rizk*) “Emin olmak rızkı celb edere, çeker; (*ve'l-hıyânetü tecürrü'l-fakr*) hain olmak, emin kimse olmamak fakirliği çeker, getirir.” diyor.⁴

Yâni, ahlâkın rızıkla ilişkisi var.

⁴ Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.72, no:64; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.61, no:5499; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.38, no:10198.

Cenâb-ı Hak veriyor veya vermiyor. Veren Cenâb-ı Hak olduğu için, insanın sapa sağlam insan olması lâzım!

İşte o alimlerin meclislerine katılanlar her yönden kazançlı çıkarlar, her bakımdan zenginlikleri artar. Maddî mânevî, görünür görünmez, dünyevî uhrevî zenginlikleri artar.

Onun için, alimlerin çevresinden ayrılmayın! Hakîkî, rabbânî, müttakî alimlerin sözünün dairesinin dışına kaçmayın! Gösterdiği istikametten yanlışı yöne gitmeyin! Onlardan uzak düşmeyin! Sonra sizi mâsum kuzucuklar gibi, dağdaki yalnız kalmış kuzucuklar gibi kurtlar parçalar. Kandırır, siz anlayamazsınız, siz cevabı veremez-siniz. O alimler anlatırdı, söylerdi, yanlıştan korurdu. Onların yanında olmadığınız için kanarsınız, şeytanın fitnesine kapılırsınız, Deccal'i fitnesine kapılırsınız, ahiretiniz mahvolur. Aman onların meclislerine devam edin!..

(Ve entüm fî memerri'l-leyli ve'n-nehâr) Bu çok umûmî ve biraz da uyarıcı bir hakîkat, bir söz: “Siz gecenin, gündüzün akıp gittiği bir yol üzerindesiniz.” Yâni gece ve gündüz sanki akıp gidiyor. Zaman akıp gidiyor, siz o akışın içindesiniz, o akışın üstündesiniz. Nehrin üstündeki yaprak gibisiniz, zaman sizi alıp götürüyor.

Nereye doğru götürüyor?.. *(Fîâcâlinmenkûsetin)*
“Gittikçe azalan bir hayat devresi var. Her gün her gün biraz daha azalıyor sermayeniz.

(*Ve a'mârin mahfûzatin*) Sınırlı ömürlerle bu zamanın akışının üstünde bir yaprak gibisiniz.” Gece ve gündüz sizi bir yere doğru götürüyor, akıp gidiyorsunuz.

(*Ve'l-mevtü ye'tîküm baġteten*) “Böyle akıp giderken, ölüm birden bire size geliverir.” Yâni, nehir giderken giderken bir uçurum, bir girdap, bir şelâle, güldür güldür mahvolur gidersiniz. Hayat bitiverir, ömür bitiverir, ecel ansızın geliverir.

Ölüm geldi, ömür bitti; sonuç?.. Sonuç, insanın bu dünyada yaptıkları işlere bağlı. (*Femen zeraa hayran yahsudü raġbeten*) “Bu dünyada hayır eken, Cenâb-ı Hakk'ın iltifatına mazhar olur, raġbet kazanır ahirette. Hayır eken raġbet biçer, ahirette itibarlı bir kul olur. Allah'ın sevdiği, teveccüh buyurduğu bir kul olur.

(*Ve men zeraa şerran yahsudü nedâmeten.*) Şer eken, bu dünyada iken şerli bir şekilde kötü işler yaparak, günahlar işleyerek ömür geçiren de ahirette pişmanlık biçer. ‘Ah keşke öyle yapmasaydım, vah keşke böyle yapmasaydım!’ der.”

Bitti. Dünya imtihandı, hayat imtihandı. Sen imtihanda hatalı işler yaptın, şimdi ah vah ediyorsun. Kıymeti yok!..

شَرُّ النَّدَامَةِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

(القضاعي عن عقبه بن عامر)

(Şerrü'n-nedâmeti yevme'l-kıyâmeti)⁵ “Pişmanlıkların enkötüsü, kıyametteki pişmanlıktır.” Çünkü çaresi olmayan bir pişmanlık...

Ey kardeşler, ey mü'minler, ey dinleyiciler, ey insanlar! Son pişmanlığa düşmeden aklınızı başınıza toplayın! Bu hadis-i şerifler çok önemli ikazları içeriyor; bu ikazlardan müteyakkız olun, ne söylenmek istediğini anlayın! Peygamber Efendimiz'in size neyi gösterdiğini anlayın, Peygamber Efendimiz'in tavsiyesine uyun! Ahirette onunla buluşun, cennette onun komşusu olun!.. Cehenneme düşüp de cayır cayır yanmak, çok büyük nedâmet getirir.

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimizin ve hepimizin yardımcısı olsun... Hepimize hak yolu gösterebilir... Hepimizi yanılmalardan, fitnelere, aldatılmalardan, baskılardan, zulümlere, gadirlerden korusun... Hepimizi sevdiği yolda yürütsün, sevdiği işleri yapmağa muvaffak eylesin... Huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varmayı nasîb eylesin...

Bu konuşmamı bir de güzel bir müjde ile, bayram sonrası bayram hediyesi gibi bir müjde ile bitirmek istiyorum. Şu anda ben Avustralya'nın

⁵ Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.269, no:1337; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.371, no:3659; Ukbetü'bnü Âmir RA'dan.

İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XIII, s.296, no:35694; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.343, no:702; Zeyd ibn-i Hâlid el-Cühenî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1367, no:43587, 43595, 44391; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.527, no:1541.

bir başka şehrindeyim. Brisban'da değilim, başka bir şehirdeyim. Neden?.. Çünkü, oradaki kardeşlerimiz – Allah razı olsun– gayret ettiler, himmet ettiler, bir güzel bahçeli bina aldılar. İçinde yapıları, bölmeleri var. Ve cami açtılar. Avustralya'da Sydney'den sonra ikinci Mehmed Zâhid Kotku dergâhı açıldı. Hem cami, hem dergâh... El-hamdü lillâh ona kavuştuk.

Çok çok sevinçliyim, çok mutluyum. Hocamız'ın ruhu şâd olsun, bize bu yolları işaret buyuran o olduğundan, camilere onun ismini veriyoruz.

Ruhu şâd olsun, makâmı a'lâ olsun.. Himmetlerini Allah bize erdirsin...

Bu biraz da sizden gurbette, ayrı oluşumun sebebini desanıyorum size birazcık izah eder. Yâni yurtdışında inşaallah daha nice nice böyle camiler, dergâhlar açarız. Cihana İslâm'ı yayarız. Zâten Türkiye yüzde doksan dokuzu müslüman, elhamdü lillâh...

Yüzde yüzü müslüman olsun, inşaallah; hiç itiraz eden kimse kalmasın... Tereciye tere satmağa lüzum yok, zâten herkes orada İslâm'ı biliyor. Dünyanın başka yerlerinde inşaallah İslâm'ı bilmeyenlere İslâm'ı anlatarak İslâm'ı yayalım!..

Cenâb-ı Hakk'ın dinine hizmet edenlerden olalım!..

Güzel hizmetlerimiz sebebiyle Rabbimiz bizim kusurlarımızı bağışlasın, rahmetine erdirdin... Cümlemizi ve cümlelerinizi iki cihanda aziz ve bah-tiyar eylesin... Peygamber Efendimiz'e komşu olun... Peygamber Efendimiz'in iltifatına maz-har olun... Cenâb-ı Hakk'ın selâmına erin... Rıdvân-ı ekberine nâil olun ve olalım...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû, aziz ve sevgili kardeşlerim!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

14. 01 2000 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

